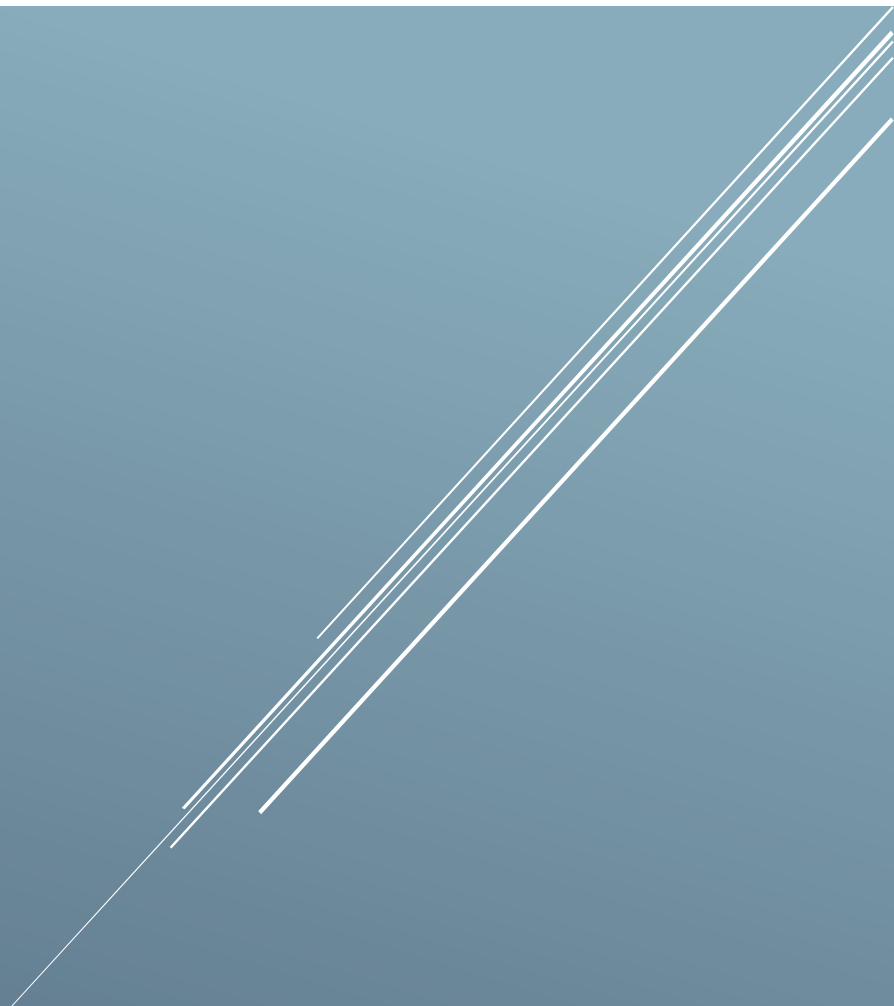

DE RE MILITARI XCVII

Брой 97

DE RE MILITARI

Журнал за конфликтите в Леванта и Магреб

Автори: Руслан Трад, Александър Стоянов, Венцислав Божев

Място на издаване: София, България

Дата на издаване: 22.6.2018

Сайт на авторите:

www.ruslantrad.com, www.historyofwars.net

Сайт на журнала:

www.remilitari.wordpress.com

Facebook страници:

<https://www.facebook.com/hystoryofwars>

<https://www.facebook.com/intidar.blog.and.news>

<https://www.facebook.com/deremilitari>

Контакти:

ruslantrad@gmail.com

klubvoennaistoria@gmail.com

v.bozhev90@gmail.com

За заявки за изготвяне на детайлни карти: klubvoennaistoria@gmail.com

ISSN 2367-9476

АВТОРИТЕ

РУСЛАН ТРАД

Журналист на свободна практика с фокус върху Близък изток и Северна Африка. Създател на първия български блог за Близък изток, Intidar, както и на организацията Форум за арабска култура. Водил е лекции за политически движения и процеси в Близкия изток в аудитории на Софийски университет, Нов български университет, Червената къща и Дипломатически институт към МВнР. Пътува често в Близкия изток, като публикува репортажи от Ливан, Югоизточна Турция, Тунис, Ирак и Сирия, а през 2014 заснема филм в Иракски Кюрдистан на фронтовите линии с „Ислямска държава“.

АЛЕКСАНДЪР СТОЯНОВ

Историк и журналист, доктор, а преди това и *magister cum laude* от Лайденския университет в Нидерландия. Отговорен редактор и създател на списание “Военна История” и съосновател на “Клуб Военна История”. Автор на множество публикации, посветени на различни проблеми от военната и политическата история на Европа и Близкия Изток. Автор на единствените подробни карти на български език, проследяващи конфликтите в Сирия, Ирак, Либия, Йемен, Нигерия, Афганистан и Сомалия.

ВЕНЦИСЛАВ БОЖЕВ

Политолог и експерт в областта на международните отношения с богат опит в анализа на европейските политически процеси, както и на динамиката на отношенията в Близкия изток и постсъветското пространство. Автор на множество материали и академични текстове по въпросната тематика. Участник в международни изследователски проекти и теренни проучвания в Близкия изток.

СИТУАЦИЯТА В ИРАК: СБЛЪСЪЦИ МЕЖДУ МИЛИЦИИ И ПОЛИЦИЯ

На 21 юни в Багдад избухнаха сблъсъци между полицията и членове на подкрепената от Иран милиция Катаеб Хизбулла. Най-малко трима души бяха ранени, а един полицай беше убит.

Престрелките започват, след като патрул на полицията измества превозно средство в Източен Багдад. Скоро след това, членове на милицията пристигат на място и започват престрелка с полицията. Като реакция, полицията обгражда щаба на Катаеб Хизбулла в Багдад. Обсада продължава, след като полицията арестува член на

милицията, който според обвинението е виновен за началото на стрелбата.

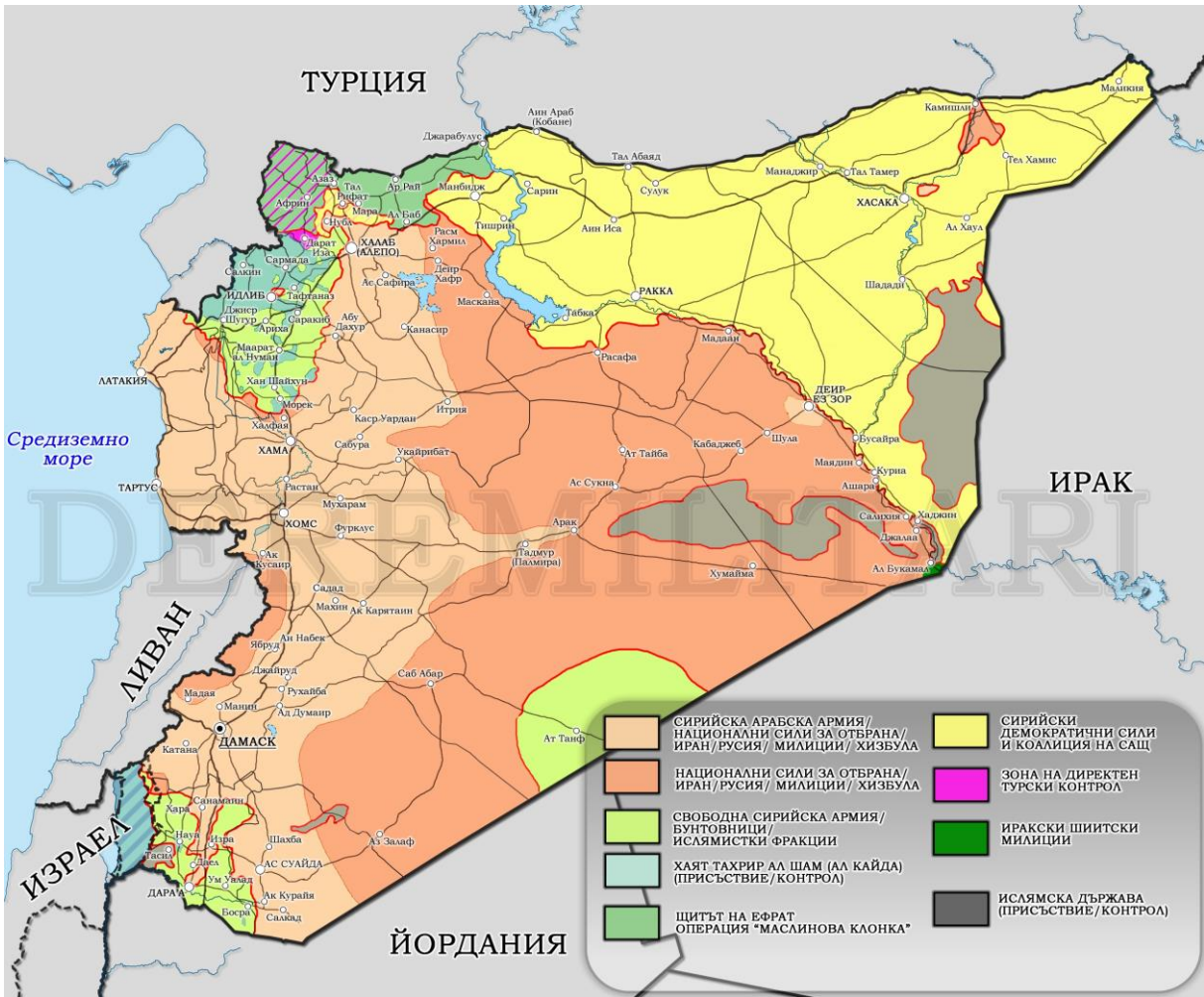
Конфликтът в Багдад идва по-малко от седмица след като Катаеб Хизбулла станаха цел на въздушни удари в близост до сирийския град Абу Камал. Дузина от членовете на милицията загинаха при тези удари, за които Иран и лидерството на милицията обвиняват САЩ и Израел.

Сблъсъкът между полицията и Катаеб Хизбулла е очаквано последствие от трупащото се напрежение между силите за сигурност и про-иранските милиции Хашд ал Шааби. След поражението на Ислямска държава, иракски политици, включително влиятелният духовник Муктада ал Садр, призоваха за разпускане на милициите, но това не се случва. Те дори участваха като партия в изборите, явявайки се като втора по сила политическа сила.

Катаеб Хизбулла са членове на Хашд ал Шааби и стават особено активни през юни 2014, след като иракската полиция и армия са изтласкани от ИД в Северен, Централен и Западен Ирак. През 2009 година, Катаеб Хизбулла са вкарани в списъка с терористични организации на САЩ.

Макар Хашд ал Шааби да докладват директно на премиера на Ирак, техните командири са в близки отношения с Иран, откъдето получават финансиране и обучение. През юли 2016 година милициите бяха инкорпорирани в силите за сигурност на Ирак, но оттогава напрежението с редовните сили като полицията и армията, се трупа. Това напрежение избива все повече в подобни сблъсъци като тези на 21 юни.

ВОЙНАТА В СИРИЯ: ОФАНЗИВАТА В ДАРАА

На 20 юни части на правителството три пъти неуспешно атакуват Ладжат, ал Бустан, Лабин и Хуран. Боевете са особено тежки при военновъздушната база около Ладжат, която се счита за разделителна линия между бунтовниците и правителствените сили.

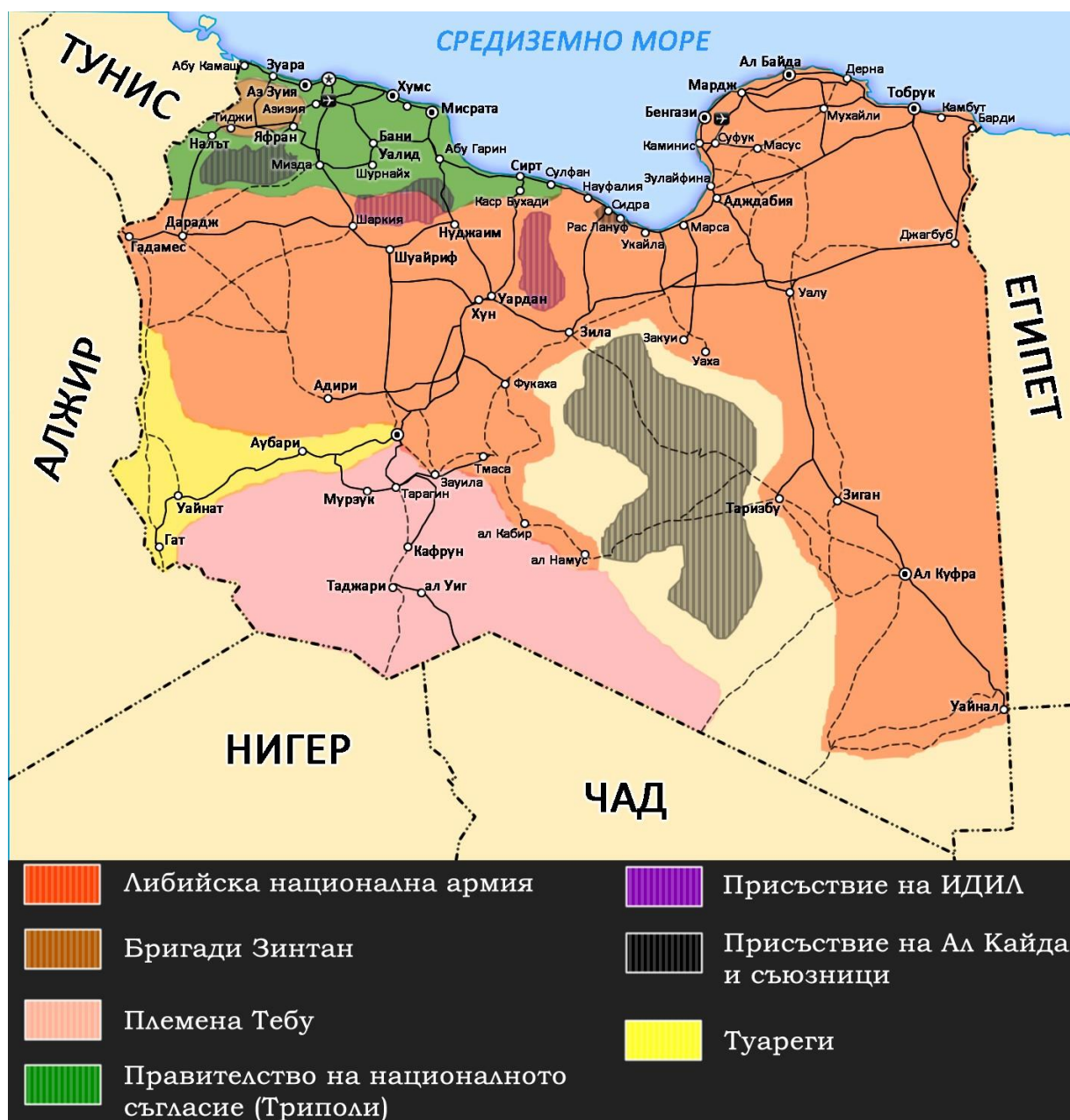

Междувременно, правителството напредна в района на ал Масика и Бусра ал Харир. Град Бусра ал Харир беше подложен на тежки въздушни удари в продължение на два дни.

Според стратегията на правителствените сили, вероятно те ще насочат вниманието си към Бусра ал Харир. Ако поемат контрола над града, така ще изолират Ладжат напълно от останалите бунтовнически позиции в Дараа.

Ладжат е известен със своя географски скалист район и кланова структура. Районът е още от началото на бунта крепост на опозиционните сили и според изчисленията, фракциите могат да издържат месеци битки благодарение на лоялните към тях фамилии.

ЛИБИЯ: БИТКИ ЗА СИДРА И РАС ЛАНУФ

На 14 юни, сили от вътрешността на страната, атакуваха градовете Сидра и Рас Лануф и ги завзеха. Тези отряди са сбор от няколко местни милиции от района на Бенгази и Адждабия, прогонени от силите на Хафтар през 2016 и 2017 г. Основните контингенти са бившите части на т.нар. Охрана на нефтените инсталации и Бригади за защита на Бенгази.

БЗБ са в тесни взаимоотношения, както с местните ислямистки съвети в Дерна и Бенгази, така и с Ал Кайда в Сахел. Водач на операцията е популярният Ибрахим Джадран, който до 2016 г., начело на ОНИ, контролираше т.нар. „Петролен полумесец“ – Рас Лануф, Сидра и околните селища.

Джадран застана начело на силите, насочени срещу Хафтар и неговата Либийска национална армия. Атаката срещу Сидра и Рас Лануф вероятно е тясно координирана с ислямистите в Дерна, които се намират под сериозен натиск от страна на ЛНА. Сега Хафтар ще трябва да прехвърля сили от Дерна към Петролния полумесец, с което ще се даде глътка въздух за ислямистите, които все още контролират няколко квартала в северното пристанище.

Същевременно, ситуацията остава сложна и в Триполи. Там правителството на националното съгласие на Сарадж остава под натиска на местните ислямистки милиции, които формално го подкрепят. Отделно от тях, Сарадж има проблеми и с бригадите на град Мисрата, които останаха недоволни, след като не бяха включени в мирните преговори, организирани от Франция в края на май.

Въпреки шумно тиражирания дипломатически пробив, инициативата на Макрон за бързи избори в Либия може да се окаже опасна химера.

Всички либийски фракции са не само настроени враждебно помежду си, но и страдат от силни вътрешни противоречия, които се използват ловко от ислямистки структури и от Ал Кайда.

Същевременно, двете големи племенни групи на юг- тебу и туарегите - също ще се стремят да ограничат налагането на централизирана администрация в страната.

ЙЕМЕН: БИТКАТА ЗА ПРИСТАНИЩЕ ХОДЕЙДА

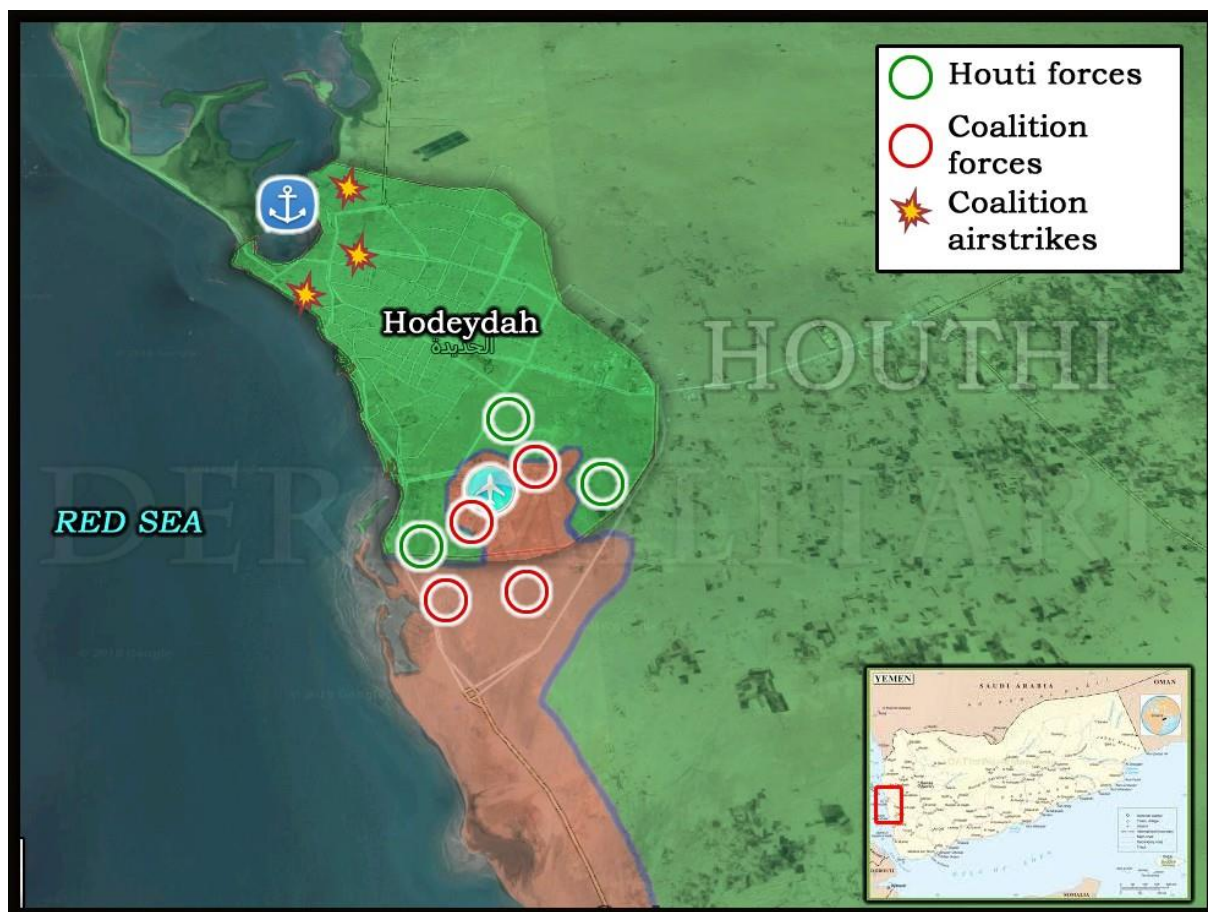
През изминалата седмица, основното внимание бе насочено към офанзивата на правителствените сили на Хади срещу ключовото пристанище Худайда (Ходейда).

Ръководени от контингент на Обединените арабски емирства, йеменските правителствени сили успяха да установят пълен контрол над краймския път от Мока към Худайда и да завземат летището на града.

Опитите на саудитския флот да блокира пристанището бяха отблъснати от хутите, които успяха да поразят един саудитски кораб, използвайки ракетна установка от онези, предоставени от Иран през изминалата година.

Това доведе до евакуацията на екипажа на кораба и изтеглянето на останалите съдове в открито море. След неуспеха на своите ВМС, саудитците започнаха ВВС кампания, насочена към елиминиране на отбранителните системи на хутите в района на пристанището.

В началото на изминаващата седмица, саудитските ВВС нанесоха няколко сериозни удара по позиции както около пристанищните съоръжения, така и във вътрешността на Худайда.

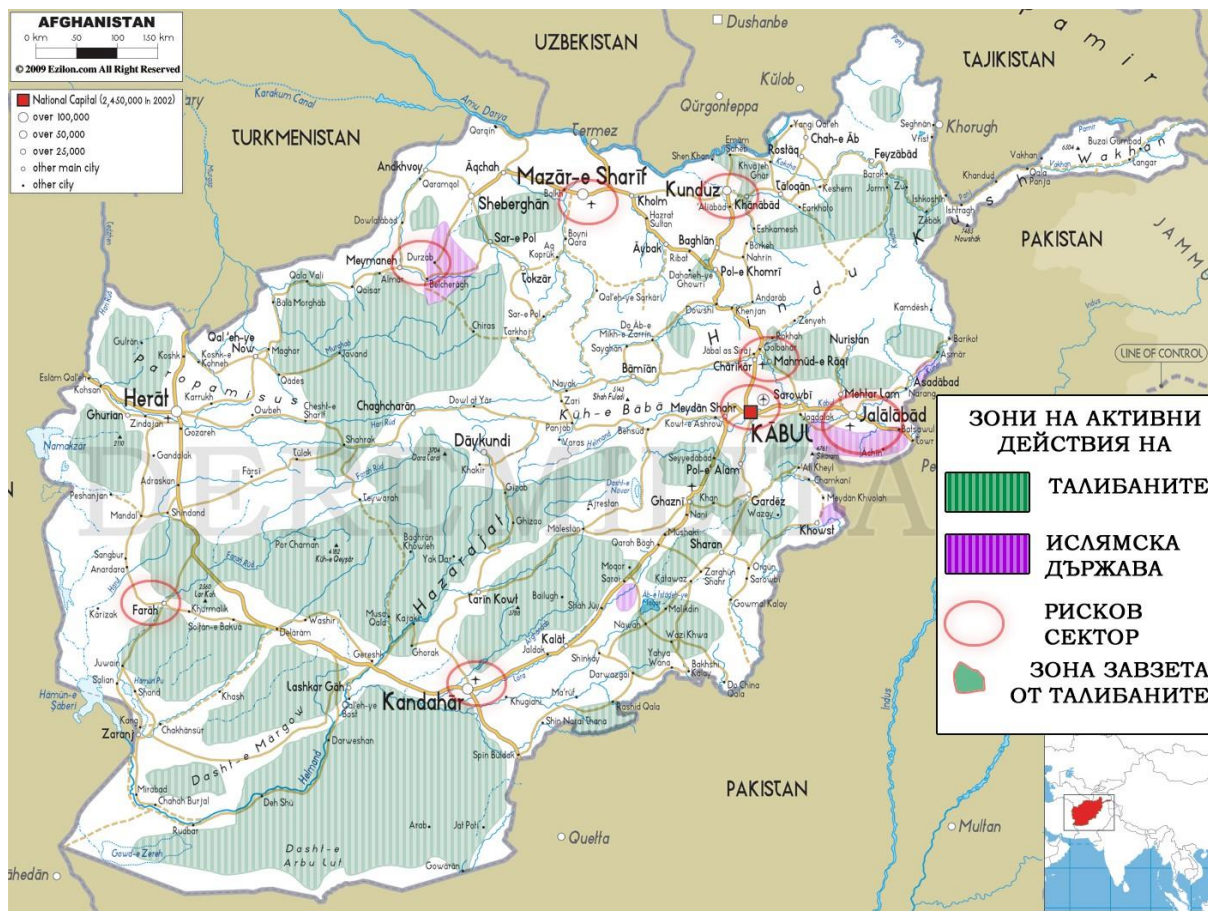

Междувременно, Франция също изпрати свой контингент от специалните части на терен край Худайда.

Париж отдавна демонстрира своя интерес към пристанището, като официалната позиция на Франция е, че се стреми да подsigури деблокирането на съоръженията с цел предотвратяване на хуманитарна катастрофа.

От ООН излезе доклад, според който евентуалното затваряне на Худайда за внос на помощи и медикаменти може допълнително да влоши критичната хуманитарна обстановка в Йемен, където над един милион души вече са болни от холера, а цялото население страда от хроничен недостиг на храна, лекарства и вода.

АФГАНИСТАН: КРАЙ НА ПРИМИРИЕТО

Ключовото събитие през изминалата седмица бе тридневното примирие, обявено от правителството по отношение на талибаните около края на свещения месец Рамадан. Властите в Кабул се надяваха да влязат в някакви преговори със структурите на талибаните, но без успех.

От своя страна, талибаните отхвърлиха примирието и отговориha чрез нанасяне на атака срещу военна база в област Баламергаб, провинция Багдис, при която загинаха поне 30 войници, а самата база премина в ръцете на талибаните.

Междувременно, през изминалата седмица, говорителят на афганистанското Министерство на отбраната заяви, че на 13 юни Мулла Фазулуллах – лидер на Движение на талибаните в Пакистан – е бил убит при американски удар в отдалечената афганистанска провинция Кунар. САЩ потвърдиха извършването на удара, който е бил насочен срещу високопоставен на терористична група, т.е.

Фазулуллах. От организацията не са потвърдили смъртта на лидера им – и преди се е съобщавало за смъртта му, но се е появявал отново.

Ударът е извършен в района Марауара в Кунар. При него са загинали и други командири на групата – Абу Бакр, Саджад, Емран и Муалауи Омар. Тази част на Афганистан е оспорвана между правителството в Кабул и талибаните. Там намират сигурност бойци на пакистанския клон на талибаните и други организации като Ал Кайда, Ислямска държава, Лашкар-е-Тайба и Джамаат ал Дауа ал Коран.

Ако се потвърди смъртта на Фазулуллах, то новината може би не е така важна за самото движение, както смятат Щатите. Командирът беше разделителна фигура в пакистанските талибани, чиито двама първи лидери са от клана Мехсуд в Южен Вазиристан. Промотирането на Фазулуллах за лидер на движението идва от Суат, което доведе до схизма в организацията и няколко групи се отцепиха. Джамаат ул Ахрар и Движение на талибаните в Южен Вазиристан по-късно се присъединиха отново към пакистанските талибани, но организацията не успя да се възстанови докрай след вътрешните спорове. Убийството на Фазулуллах, обаче, вероятно ще доведе до битка за лидерството.

Фазулуллах е сред топ лидерите на пакистанските талибани и винаги е бил във висшия ешелон на групировката още от създаването ѝ през 2007. Той прави плана за превземането на Суат и съседните райони между 2007-2009, където е наложено брутално управление над местното население. Пакистанската армия няколко пъти навлиза в района, но с пълен провал – силите на талибаните, водени от Фазулуллах достигат на около 100 км. от столицата Исламабад.

Фазулуллах е един от най-бруталните лидери на пакистанските талибани. Той е командирът, който поръчва убийството на активистката Малала Юсуфзай, която застава срещу управлението на талибаните в Суат и е принудена да напусне страната заради заплахата за живота ѝ. През 2012 неговите сили поемат отговорност за обезглавяването на 17 пакистански войници. През 2013, то поръчва убийството на пакистански генерал, който води операциите на армията в Суат.

Фазулуллах е близък до Ал Кайда. Когато налага контрол върху долината Суат, той кани официални бойците на организацията и се създават тренировъчни лагери. Един от висшите му съветници, Ибн Амин, е и лидер на една от елитните части на Ал Кайда, т.нар. Армия на сянката. Амин е убит при американски удар в хибер през декември 2010.

Фазулуллах няколко пъти се укрива в афганистанските провинции Кунал и Нангархар. Американските сили се изтеглят от Кунар и Нуристан в началото на 2009 година, след като изолираните им постове попадат под ударите на пакистанските талибани. В резултат на изтеглянето, различни групировки намират убежище в тези райони на Афганистан.

При удар на САЩ върху щаба на Фазилуллах в Кунар загиват сина му, лидерът на тренировъчния лагер „Гази“, Гюл Мохаммад и Устад Ясин, който отговаря за подготовката на атентатори.

Поне веднъж САЩ удрят пакистанските талибани и във вътрешността на Пакистан. През февруари американски дрон убива Сажна Мехсуд, заместник лидера на организацията и лидер на клана Мехсуд в Южен Вазиристан. САЩ преследват Сажна около три години. Заради този удар на пакистанска територия, Исламабад критикува Вашингтон за нарушаване на суверенитета и води да обтягане на отношенията между двете държави.

КАРТА НА СИТУАЦИЯТА В СОМАЛИЯ

